

ת"פ 30598/06/23 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום בעכו

ת"פ 30598-06-23 מדינת ישראל נ' פלוני (עציר)

בפני כבוד השופט ראמי נ. נאסר
המאשימה: מדינת ישראל
נגד
הנאשם: פלוני (עציר)

גזר דין

"אמירתו החוזרת ונשנית של בית משפט זה בדבר הצורך בענישה מחמירה בגין עבירות אלימות בין בני-זוג, אינה מן השפה ולחוץ. מדובר בכורח המציאות" (ע"פ 1779-22 אביעד משה נ' מדינת ישראל (18/06/2023)).

מבוא

1. הנאשם הורשע ביום 19/07/2023 על-פי הודאתו בכתב האישום, בביצוע עבירה כלפי אישתו של **תקיפה סתם** לפי סעיף 379 לחוק העונשין, תשל"ז-1977.
2. באותו יום נשמעו הטיעונים לעונש מטעם הצדדים ועתה מוטל עליי לגזור את דינו של הנאשם.

תיאור ההליכים בתיק ועובדות כתב האישום המתוקן

3. ביום 13/06/2023 הוגש כתב האישום נשוא ההליך, ובבד בבד עם הגשתו, הוגשה בקשה להורות על מעצרו של הנאשם עד תום ההליכים.
4. הנאשם עצור מיום **07/06/2023** ועד עתה.
5. בהתאם לכתב האישום, הנאשם ואשתו המתלוננת נשואים ולהם ארבעה ילדים והם מתגוררים בעיר עראבה. ביום 30/05/2023, נכנס הנאשם לבית ודרש מהמתלוננת להעביר לידיו את הכספים שקיבלה כקבצה מהמוסד לביטוח לאומי. למרות סירובה של המתלוננת למלא אחר דרישותיו, נטל הנאשם את ארנקה של המתלוננת והוציא את הכסף. בהמשך ניסתה המתלוננת להשיב את ארנקה מידיו. באותו מעמד דחף הנאשם המתלוננת על המיטה קילל אותה וסטר על פניה מספר פעמים. במעשיו המתוארים תקף הנאשם את המתלוננת תקיפת סתם שלא כדין.

6. כאמור, ביום 19/07/2023 הודה הנאשם בעובדות המיוחסות לו בכתב האישום והורשע. בהמשך ביקשו הצדדים לטעון טיעון חופשי לעניין העונש. אציין כי במסגרת אותו דיון העידה ההגנה את המתלוננת לעניין העונש והמתלוננת מסרה את הדברים הבאים: "יש לי ארבעה ילדים, ואני זקוקה לבעלי, אני לא מפחדת ממנו בכלל, הוא צריך להיות לידי בבית, אני לא יכולה לחיות לבד. גם הילדים רוצים את אבא שלהם, הם בוכים".

טיעוני המאשימה לעונש

7. המאשימה חזרה בטיעוניה בכתב על עובדות כתב האישום כפי שהובאו לעיל.

8. המאשימה טענה כי הערכים המוגנים שנפגעו הן זכותו של כל אדם לתחושת ביטחון, שלמות הגוף, חיים ללא פחד ומורא, ולזכותו של כל אדם לחירות נפשית ולשלוות נפשו. המאשימה הדגישה כי הנאשם פגע בערך נוסף ומשמעותי שהינו שמירה על התא המשפחתי ובזכותה של המתלוננת להיות מוגנת ושמורה בתוכו.

9. המאשימה ביקשה לא להשלים או להקל ראש עם העבירה בה הורשע הנאשם במיוחד כאשר הנאשם הורשע בעבר פעמיים בעבירות שונות, כאשר בשנת 2019 הוא הורשע בתקיפה הגורמת חבלה של ממש כלפי אותה מתלוננת, זאת בנוסף לתיק תלוי ועומד, שכן לא מדובר במקרה חד-פעמי אלא במעשי אלימות חוזרים ונשנים כלפי המתלוננת.

10. המאשימה עתרה לקביעת מתחם ענישה בין 6 חודשים ל- 12 חודשי מאסר בפועל, וכן להטיל על הנאשם מאסר בפועל ברף הגבוה של המתחם, מאסר על תנאי מרתיע, חתימה על התחייבות וקנס. המאשימה הפנתה לפסיקה התומכת בעמדתה.

טיעוני הנאשם לעונש

11. ב"כ הנאשם טען, כי הנאשם הודה בהזדמנות הראשונה מבלי שנשמעו עדים, הביע חרטה וחסך זמן שיפוטי יקר. ב"כ הנאשם הפנה לנסיבותיו האישיות של הנאשם, ובכלל זה למצבו המשפחתי, ילדיו הקטינים והעמדה הסלחנית של אשתו (המתלוננת).

12. נטען כי אין שופטים בן אדם על עברו, וביחס לתיק התלוי ועומד, הנאשם נהנה מחזקת החפות וזה לא שיקול שצריך להשפיע על גזר דינו. לעניין העבירה שמתוארת בכתב האישום, נטען כי במקרים דומים מוגשים כתבי אישום בהלילך רגיל ולא עם בקשה למעצר עד תום ההליכים.

13. נטען כי מתחם הענישה שמבקשת התביעה הינו "הזוי" ואין לו אחיזה במציאות. נטען כי אמנם אין להקל בעבירה בה הורשע הנאשם, אך מדובר בסך הכל בתקיפה סתם, ולא נגרמה למתלוננת כל חבלה. כך שהערך החברתי שנפגע הוא מינורי וברף הנמוך ביותר.

14. ב"כ הנאשם ביקש להסתפק בימי מעצרו של הנאשם מיום 07/06/2023. ב"כ הנאשם הפנה לפסיקה של בית המשפט אשר קבעה מתחם ענישה אחר מזה שנטען על ידי התביעה, החל ממאסר על תנאי.

15. בסוף הטיעונים שמעתי את הנאשם, אשר אמר: **"אני מתחרט על מה שקרה, אני אוהב את אשתי ואת הילדים שלי, ובעזרת השם הדברים לא יחזרו על עצמם. והם באמת זקוקים לי"**.

דין והכרעה

16. כבר נפסק פעמים רבות כי העיקרון המנחה את ביהמ"ש בבואו לגזור דינו של נאשם מאז תיקון 113 לחוק העונשין הוא עיקרון ההלימה, הדורש קיומו של יחס הולם בין חומרת העבירה, נסיבותיה, ומידת אשמו של הנאשם אל מול רכיבי הענישה וחומרתם. בית המשפט נדרש לקבוע מתחם ענישה הולם לעבירה שבוצעה תוך שקילת הערך החברתי המוגן שנפגע מביצוע אותה עבירה, מידת הפגיעה ומכלול נסיבות העניין.

הערכים המוגנים ומידת הפגיעה בהם

17. במקרה זה הערכים המוגנים בהם פגע הנאשם במעשיו הם ביטחונה וכבודה של בת הזוג וזכותה לשלוות חיים ולחירות נפשית בדלת אמות ביתה מידי בן זוגה.

18. בית משפט העליון שב ועמד לא אחת על הצורך לנקוט במדיניות ענישה מחמירה ומרתיעה כלפי עבירות אלימות במשפחה בכלל, וכלפי עבירות אלימות בין בני זוג בפרט. לצד הנזק הפיזי אשר נגרם לקרבנות העבירה, עבירות מעין אלו פוגעות בתחושת הביטחון של בני המשפחה; הן מבוצעות בהיחבא ומקשות על גילויין והענשת העבריינין; ואף עלולות להסלים במהרה לכדי תוצאה טראגית של ממש, כפי שארע לא פעם (ראו: רע"פ 6979/22 **אולג דודקה נ' מדינת ישראל** (30/10/2022) והאסמכתאות המצוטטות שם). בית המשפט העליון הדגיש את הצורך בענישה מחמירה הנותנת ביטוי לסלידה מעבירות מעין אלו (ראו: ע"פ 2506/20 **פלוני נ' מדינת ישראל** (22/12/2021)).

19. יפים לענייננו דברי כב' השופט י' אלרון ברע"פ 4052/21 **פלוני נ' מדינת ישראל** (15/06/2021) כדלקמן:

"אשוב ואדגיש את החומרה הרבה הטמונה בתופעת האלימות במשפחה, העולה לכדי פסול מוסרי ומהווה פגיעה אנושה בהגנה על שלומם של בני משפחת הנאשם ותחושת הביטחון שלהם בתוך ביתם מבצרם. לנוכח זאת, יש להוקיע תופעה זו, בין היתר באמצעות ענישה מוחשית שתרתיע את הציבור משימוש באלימות בתוך התא המשפחתי (רע"פ 1454/21 פלוני נ' מדינת ישראל (4.3.2021)); רע"פ 340/21 מסרי נ' מדינת ישראל (28.1.2021))."

וכך נאמר בע"פ 3633/21 **פלוני נ' מדינת ישראל** (09/11/2022):

"כבר למדנו שאלימות נגד בנות זוג היא תופעה רחבת היקף, חוצת תרבויות ומגזרים,

הדורשת התגייסות, גם של בתי המשפט, לשם מיגורה. עבירות מעין אלה, המבוצעות במרחב הפרטי המשפחתי, במקום בו אדם אמור להרגיש בטוח ומוגן ביותר, פוגעות באופן עמוק בתחושת הביטחון ובתחושת הערך העצמי של נשים (ראו: ע"פ 6968/16 גרני נ' מדינת ישראל, פסקה 10 (22.5.2018); ע"פ 305/12 מדינת ישראל נ' זליג, פסקה 9 (24.6.2013)). אלימות המופעלת מצד גברים כלפי בנות-זוגם, פוגענית גם מנקודת מבט רחבה יותר, במובן זה שהיא מבטאת תפיסה שגויה ומסוכנת שלפיה האיסור הפלילי והחברתי על נקיטת אלימות מתרופף ונחלש בתחומי המרחב הפרטי הזוגי. בית משפט זה נדרש לתרום את חלקו בהתמודדות עם תופעה זו על ידי הטלת עונשים חמורים ומרתיעים על כל מעשה אלימות המבוצע במרחב המשפחתי".

הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה

20. בהתאם לעובדות כתב האישום, תקף הנאשם את המתלוננת עת דחף אותה על המיטה, קילל אותה וסטר בפניה מספר פעמים, כל זאת בתוך הבית של בני הזוג.
21. יש להניח לטובת הנאשם שלא מדובר באירוע מתוכנן והנאשם אף לא הסב חבלות למתלוננת. עם זאת, שקלתי לחומרה את העובדה שמדובר באלימות כלפי בת זוג.
22. במכלול הנסיבות, אני סבור כי הפגיעה בערכים המוגנים במקרה זה שבו מדובר ברף אלימות לא גבוה ובהיעדר חבלות, מצויה ברף הנמוך.

מדיניות הענישה הנוהגת

23. מטבע הדברים, בחינת מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות אלימות במשפחה מלמדת על קשת ענישה רחבה המושפעת בראש ובראשונה מנסיבות המקרה וחומרתו. חלק מהאירועים שיבואו להלן נופלים בחומרתם מהעבירות בהן הורשע הנאשם, וחלקם עולים בחומרתם על נסיבות המקרה דנן, והדבר נלקח בחשבון.

· רע"פ 8511/22 איסלאם גראדה נ' מדינת ישראל (13/12/2022): המבקש הורשע, לאחר ניהול הוכחות, בעבירות של היזק לרכוש במזיד ותקיפה סתם של בת זוג. המבקש שבר בקבוקי בושם של המתלוננת ופיזר את בגדיה. למחרת, תקף את המתלוננת בביתם בכך שהכה אותה באמצעות ידיו בראשה ובכל חלקי גופה, והטיח אותה לעבר הרצפה. בהמשך, הכה עם מקל את המתלוננת בידיה וברגליה ולאחר מכן המשיך להלום בראשה באגרופים. בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין חודשיים מאסר בפועל לשנת מאסר והשית על המבקש **4 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית**. בית המשפט המחוזי דחה את ערעור המבקש וקבע כי העונש שהושת על הנאשם מקל ביחס לחומרת מעשיו. בקשת רשות ערעור שהגיש המבקש לבית המשפט העליון נדחתה גם.

· ע"פ (מחוזי מרכז-לוד) 1616-12-20 פיקדו נ' מדינת ישראל (15/02/2021): המערער הורשע לאחר שמיעת ראיות בביצוע עבירות איומים ותקיפה סתם - בן זוג, בכך שתפס בשערה של

המתלוננת, משך אותה ובעט בה. שכנה שחזתה באירוע צעקה למערער להפסיק, והלה בתגובה איים עליה. בהמשך זרק המערער טלפון לעברה של המתלוננת, תפס בידה ומשכה. נקבע מתחם עונש בין מספר חודשי מאסר שניתן לרצותם בעבודות שירות, לבין 10 חודשי מאסר. המערער נדון ל- **6 חודשי מאסר בפועל**, עליהם הופעלו במצטבר 2 מאסרים מותנים (5 חודשים, 3 חודשים), כך שסך הכל נדון למאסר בפועל למשך 14 חודשים. ערעורו התקבל באופן חלקי - המאסרים המותנים הופעלו בחופף זה לזה ובמצטבר לעונש המאסר שנגזר עליו, כך שיישא עונש מאסר בפועל למשך 11 חודשים.

עפ"ג (מחוזי מרכז-לוד) 22674-12-19 **אבו סלימאן נ' מדינת ישראל** (25/02/2020): נדחה ערעורו של מערער שנדון בעקבות הודאתו ל- **11 חודשי מאסר פועל** בגין עבירה של תקיפה סתם - בן זוג. המערער תקף את רעייתו בעיבורה של עיר במספר מכות אגרוף לראשה, זאת לנגד עיניהם של עוברי אורח ושניים מילדיהם הקטינים של בני הזוג. לאחר שהורחק מהמתלוננת בידי עוברי האורח, השתחרר מאחיזתם ושב לתקוף את המתלוננת באמצעות ידו לעבר כתפה וידה, וחדל ממעשיו רק לאחר ששוטר שהיה במקום תפס בו והרחיקו מהמתלוננת. בתגובה צעק על השוטר "אל תתערב ביני לבין אשתי". בית משפט השלום עמד על עברו הפלילי המכביד והרלוונטי של הנאשם ועל היעדר תסקיר או אופק שיקומי, ומנגד על כך שהנאשם הודה וחסך מזמנו של בית המשפט.

רע"פ 5434/17 **נרי דמוך נגד מדינת ישראל** (29/11/2017): לאחר ניהול הליך הבאת ראיות, הורשע הנאשם בשני אישומים של תקיפת בת זוג, כאשר דחף אותה, איים עליה, בהיותה בחודש התשיעי משך בקרסול רגלה. הנאשם ללא עבר פלילי, נדון ל- **10 חודשי מאסר בפועל**.

רע"פ 3077/16 **פלוני נ' מדינת ישראל** (02/05/2016): המבקש הורשע באירוע יחיד של תקיפת בת זוג לפי סעיפים 379 ו-382(ב) לחוק העונשין ("דחף את המתלוננת לעבר המיטה, משך בשערה, סובב את גופה, וכופף את גופה לעבר הרצפה בעודו אווז בצווארה"). בית משפט השלום קבע מתחם ענישה בין מאסר לתקופה קצרה שניתן לרצות בדרך של עבודות שירות לבין 14 חודשי מאסר לריצוי בפועל. כנסיבה לחומרה נשקלה היעדר הבעת חרטה ולקולה היעדר הרשעות מהעת האחרונה ונתק בין המתלוננת והמבקש. נגזר על המבקש עונש מאסר בפועל בן **6 חודשי לריצוי מאחורי סורג ובריח**. ערעורו לבית המשפט המחוזי נדחה, וכך גם בקשת רשות ערעור. בית המשפט העליון עמד על כך שמעשיו של המבקש ראויים לגינוי חריף ולענישה שתהלום את חומרתם.

רע"פ 3629/11 **פלוני נגד מדינת ישראל** (18/05/2011): חמש עבירות של תקיפת בת זוג, בין השאר לאחר לידת ביתם, בעוד המתלוננת שוהה בבית החולים, נקט כלפיה באלימות, סטירות, אגרופים, עיקם את ידה, ללא עבר פלילי, בעל המלצה שיקומית, נדון ל- **8 חודשי מאסר בפועל**.

רע"פ 7951/10 **ניב נ' מדינת ישראל** (02/11/2010): נדחתה בקשת רשות ערעור של המבקש אשר הורשע בתקיפת בת זוג ואיומים, בכך שאיים על רעייתו, סטר לה, הצמיד סכין לצווארה ואיים כי יהרוג אותה, ובהמשך רדף אחריה כשהסכין בידו תוך השמעת איומים על חייה. בית משפט השלום גזר על המבקש **10 חודשי מאסר בפועל**, וערעורו לבית המשפט המחוזי נדחה.

ת"פ 31062-04-15 מדינת ישראל נ' מרדאוי (07/07/2015): המשיב הורשע בעבירה של תקיפה סתם ואיומים. המשיב תקף את בת זוגו בכך שדחף אותה, הפיל אותה ארצה ולאחר מכן איים עליה וכל זאת כשהיא בהריון. בית המשפט קמא קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 3 ל- 10 חודשי מאסר בפועל וגזר על הנאשם עונש של 6 חודשי מאסר שירוצו בע"ש. בנוסף הפעיל בית המשפט קמא עונש של מאסר על תנאי בן 6 חודשים באופן חופף לעונש בגין תיק זה. בית המשפט המחוזי קיבל את ערעור המדינה והחמיר בעונשו של הנאשם, באופן שקבע כי יש להפעיל את מאסר על תנאי חלקו במצטבר וחלקו בחופף, כך שבסופו של יום נגזר על המשיב לרצות עונש של **9 חודשי מאסר בפועל.**

24. בשים לב לאמור לעיל, לנסיבות מקרה זה בראי הפסיקה הקיימת בעניין זה ולפסיקה שהוצגה בפניי על ידי התביעה וההגנה ביחס למקרים דומים, וכן לאחר שנתתי דעתי למכלול השיקולים הרלוונטיים הנוגעים לנסיבות העבירה והמעשה, כאשר מדובר באירוע בודד, לרבות עובדות כתב האישום אשר מתארות התנהגות אלימה של הנאשם אשר אולי לא גרמה לחבלות אך יש בהן די בכדי לפצוע את הנפש ואת הגוף, **אני קובע כי מתחם הענישה בנסיבותיו של תיק זה נע בין מאסר לתקופה קצרה שניתן לרצותו בדרך של עבודות שירות לבין 10 חודשי מאסר לריצוי בפועל ורכיבי ענישה נוספים.**

הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות

25. לעניין נסיבות אשר אינן קשורות בביצוע העבירות יש להביא בחשבון את הודאתו של הנאשם בעבירה המיוחסת לו, ללא צורך בשמיעת עדויות. בכך נחסכו זמן וטרחה ובעיקר נחסכה עדותה של המתלוננת, מעמד שמטבע הדברים מלווה בעוגמת נפש קשה.

26. ועוד, יש לתת את הדעת לגילו הצעיר של הנאשם ולהיותו נשוי ואב לארבעה ילדים קטינים. טובת הקטינים בענייננו מטה את הכף לכיוון הימנעות מהטלת עונש ברף הגבוהה בצד הצורך בקיום כלכלי ופרנסת המשפחה.

27. נתתי גם את דעתי לעמדת המתלוננת הסלחנית ולרצונה לשקם את התא המשפחתי. בהקשר זה ראיתי להפנות לדברים שנפסקו בת"פ (קריות) 56943-05-11 מדינת ישראל נ' יצחק קרו (26/07/2011) כדלקמן: **"...נראה כי לא יכול לקום חולק על חומרתן של עבירות האלימות במשפחה. אולם, יחד עם זאת, איני יכולה להסכים עם טענת התובע לפיה, האינטרס הציבורי מחייב ענישה והרתעה בלבד. תא משפחתי ובמיוחד יחסים זוגיים הינם בבחינת מארג יחסים עדין ומורכב ועל ביהמ"ש להתערב באותו מארג באופן מושכל תוך בחינת הנסיבות הספציפיות של המקרה שבפניו....מתן הזדמנות להליכי טיפול ושיקום באופן שימנע הישנות אלימות בעתיד בתוך התא המשפחתי, מספק עונה על האינטרס הציבורי לא פחות אם לא יותר".**

28. מן הצד השני, נתתי את דעתי לעברו הפלילי על הנאשם. הנאשם הורשע בעבר פעמיים: בפעם הראשונה, הוא הורשע בשנת 2015 בעבירות של פציעה כשעברין מזויין ותקיפה וחבלה ממשית על ידי שניים או יותר; וביום 25/02/2019 הורשע בעבירה של תקיפה שגורמת חבלה של ממש כנגד בן זוג. מדובר

באירוע משנת 2017 שהורשע בו בשנת 2019 שלאחריו חזרו בני הזוג לחיים משותפים למספר שנים. גם אירוע זה נשקל במכלול שיקולי גזירת העונש.

בהקשר אציין כי לאחרונה פסק בית המשפט העליון, כי "ריבוי העבירות וחומרת המעשים לצד עברו הפלילי המכביד של המשיב, הכולל חמש הרשעות קודמות בעבירות אלימות, ובכלל זה אלימות כלפי בת זוג והפרת צו שיפוטי שנועד להגן על המתלוננת - מהווים שיקולים כבדי משקל להחמרה בעונשו. לא רק שהענישה הקודמת שהושתה על המשיב לא הובילה אותו לשנות מדרכו אלא שהתנהגותו האלימה הסלימה..". (ראו: ע"פ 5914/22 מדינת ישראל נ' עאטף אבו רומי (24/04/2023)).

והדברים יפים גם לענייננו.

סוף דבר

29. לאחר שבחנתי את מכלול נסיבות המקרה בראי כל השיקולים שפורטו לעיל, לקולה ולחומרה, ובשים לב למתחם הענישה שנקבע לעיל אני מטיל על הנאשם בגין העבירה בה הורשע את העונשים הבאים:

- א. **מאסר בפועל** לתקופה של חודשיים מהם יופחתו ימי מעצרו של הנאשם מיום 07/06/2023.
- ב. **מאסר מותנה** למשך 4 חודשים, אשר יופעל אם תוך תקופה של 3 שנים, הנאשם יעבור ויורשע בעבירה הדומה לעבירה בה הורשע, וזאת החל מיום שחרורו ממאסר.
- ג. לא מצאתי להטיל קנס על הנאשם, וזאת בשים לב למכלול נתוני התיק והנאשם.

30. זכות ערעור לבית המשפט המחוזי כחוק.

ניתן היום, ב' אב תשפ"ג, 20 יולי 2023, במעמד הצדדים.